

E nagyon gazdag, tartalmas életútnak egyenrangú másik fele Anna családja, felnőtt gyermekei, unokái, akik körében immár két éve társa, László nélkül igyekszik helytállni, szeretetben, örömeiben kiteljesedni. Pozitív életszemlélete, irigylésre méltó munkabírása, az emberek iránt tanúsított empátiakészsége, segíteni akarása mindenkor példa lehet előttünk.

Kedves Ani! Mindehhez a hetvenötödik születésnapodon mi mást kívánhatnánk, mint azt, hogy a sors a további életutadat még hosszú éveken át ajándékozza meg nagyon szép élményekkel, életszeretettel, tenni akarással, jó egészséggel! És nagyon kérünk, még sokáig dolgozz családod mellett a honismeret ügyéért is, érezd még sokáig feléd irányuló szeretetünket!

Bartha Éva–Mándli Gyula

Gábrriel Tibor születésnapjára

Szinte csodálkozva halljuk, de igaz, Gábrriel Tibor, a Budapesti Honismereti Társaság titkára idén ősszel már 70 éves volt.

Bizony, Tiborunk 1950. november 18-án született Budapesten, gyermekkorát a Belső-Erzsébetvárosban töltötte, ezen az akkor még romkocsmáktól mentes igazi pesti tájon, az iskolát is a Klauzál utcában kezdte. Édesanyja – ma már nem létező – foglalkozása igazi pesti munka: villamoskalauz volt. Már a háború megpróbáltatásai elmúltak, de gyermekként láthatta a forradalom harcait. Gérecz Attila, a Petőfihez tragikusan hasonló sorsú, ígéretes tehetségű költő is itt esett el orosz golyótól 1956 novemberében, első sírja még a Klauzál téren volt.

Tibor gépipari tehnikumban érettségizett, majd műszaki főiskolára járt. Ezen a pályán is megállta a helyét; lakatosból technológus lett, de humán érdeklődése más utakra vonzotta. Tehetséget érzett az akkor népművelésnek nevezett életpályához: ifjúságház-vezető lett, majd a Fővárosi Művelődési Házban kapott státuszt. Később újabb pályamódosítással, az idegenforgalommal foglalkozott. Munkahelyei erről tanúskodnak: az 1977–1983. években Bp. XV. ker. VB. Közművelődési Intézmények Igazgatósága ifjúságház-vezetője (Kozák Téri Ifjúsági Ház), 1983–1985 között a Szakszervezetek Fővárosi Művelődési Háza népművelője, 1985-től 2000-ig a Közép-Dunavidéki Intéző Bizottság (később Közép-Dunavidéki Regionális Idegenforgalmi Bizottság) főtanácsosa, titkársági csoportvezetője. Egyben a toll embere is, ellátja 1989–1994 között a *Dunakanyar* folyóirat szerkesztőségi titkári feladatait, 1995 és 2000 között pedig a felelős szerkesztője volt. 2000-től kisebb megszakításokkal egyéni vállalkozó: 2000-től 2002-ig a *Kétheti Turizmus* szakújságírója, 2003-ban a *Budapesti Nap* regionális rovatának részletszerkesztője, 2005–2006-ban a Hegyvidéki Helytörténeti Gyűjtemény és Galéria történész muzeológusa, 2006–2010 között szabadúszó, 2010-től nyugdíjas. Képesítéseket szerez, vizsgákat tesz le: 1977-ben ifjúsági klubvezetői képzésen, 1983-ban diploma az ELTE történelem–népművelő szakán, de nem hagyta abba a tanulást: 1994-ben közigazgatási alapvizsgát, majd tíz évvel később EU-s pályázatírói vizsgát tesz.

Gábrriel Tibor

A szellemi munka mellett életében folyamatosan szerepet játszik a sport. 1964–1969 között az Építők SC kajak-kenu szakosztályában versenyszerűen kenuzott; 1982-ben sportvitorlás-vezetői vizsgát tett, 1984–1990 között a Magyar Televízió bűvár szakosztályának, 1992–1996 között az FTSK SE Delfin bűvár szakosztályának tagja, legmagasabb bűvár vizsgája 1995-ben: PADI Rescue Diver (mentőbűvár); 1996-tól az Ipari Minisztérium SE vitorlás szakosztályának tagja, 1997-ben 200 tengeri mérföldes nemzetközi sportvitorlás hajóvezetői vizsgát tett.

Bizony a lista tekintélyes!

Fő feladatának azonban évtizedek óta a honismereti tevékenységet tekintette. Szerénysége miatt nem örülne neki, de áruljuk el, hogy ezt társadalmi munkában végzi. A Budapesti Honismereti Társaság titkári teendőit társadalmi megbízatásként 1997-től látja el. Javaslatára került sor 1998-ban a *Városunk – Budapesti Honismereti Híradó* című, negyedévenként megjelenő periodika kiadására, a lap indulásától napjainkig ellátja a felelős szerkesztés feladatait (alapító szerkesztő). 2003-ban kezdeményezte a napjainkban is sikerrel folyó *Budapesti História* című előadóest-sorozat indulását. A 2005 és 2010 között a *Budapesti Helytörténeti Emlékkönyv* sorozatban az előadások anyagát nyomtatásban is megjelentető kiadványok (I–VII.) szerkesztője. A Honismereti Társaság ismeretterjesztő tevékenysége a 2005-ben induló internetes oldallal bővült: a *Budapesti Helytörténeti Portál* működtetésének feladatait alapító szerkesztőként ma is ellátja. A kiadványok megjelentetésének anyagi fedezetét két alkalommal jótékonyági est szervezésével, illetve évről évre számos sikeres pályázat megírásával biztosítja.

A folyóiratok szerkesztése mellett több fővárossal kapcsolatos helytörténeti kutatást is végzett. Önálló kötete: *A Budai Vigadó története* (2011) elsőként dolgozta fel az épület létrejöttének, építésének és működésének történetét. A reformkori gazdasággal foglalkozó szakmai publikációi rangos gyűjteményekben jelentek meg: *A magyar vasútépítés kezdetei (Vasút História Évkönyv, 1996)*; *Újpesti vasútvonalak és szerepük a település gazdasági életében 1842–1912 (Újpest 1907–2007 című tanulmánykötet)*.

A szervezet munkáját sok ötlettel színesíti, szervezésében több konferencia (pl. *Genius Loci* – konferencia a főváros helytörténeti oktatásáról, 2014), és a középiskolás fiatalság számára meghirdetett több helytörténeti vetélkedő (pl. *Márciusi ifjak, 1999*; *Felkelt a napunk, 2000*; *Budapest múltjának emlékei, 2001*; *Budapest 56, 2006*) zajlott le a fővárosban.

Több évtizede folyó helyismereti munkáját több elismerés kíséri. Országos elismerésben részesült a Honismereti Szövetség által adományozott *Honismereti Emlékérem* (2004); *Bél Mátyás – Notitia Hungariae Emlékérem* (2010) tekintetében, Budapest Főváros Önkormányzata *Budapestért Díja* (2012) szűkebb pátriája kitüntetése.

Ezek a hivatalos köszönetek, de akik személyesen találkoznak vele a honismereti munka során, olvassák az általa szerkesztett médiumokat, kiadványokat – akár nyomtatva, akár az interneten –, mind szeretettel emlékeznek segítőkészségére, barátságos hozzáállására. Ami nem csorbítja a problémák jó és gyors megoldását, nem véletlenül hangzott el róla egy konferencián: „vezető egyéniség”. Igen, sokan lesznek vezetők, de Tibornak úgy látszik, van tehetsége is hozzá.

Gyakran halljuk mostanában, hogy minden sikeres férfi mellett egy nőt lehet találni, akinek része van a sikerben. Tibor társat talált a helyismereti munkában, Szöllősy Marianne szintén történész–népművelő. Két felnőtt leánya, Andrea és Ajna mellett ő is köszönti Tibort, 70. életévének betöltése alkalmából, együtt kívánunk további jó alkotást és még sok boldog születésnapot Gábrriel Tibornak!

Róbert Péter